

Ogsaa gennem de sidste 4 Mars Forhandlinger har Folketinget bestræbt sig for at naa et Resultat, der vilde føre et om end forholdsvis lille Skridt fremad med Hensyn til Nedsættelser i begge de nævnte Retninger. Disse Bestræbelser førte i kort Tid til et Kompromis, hvorom der i Hovedsagen syntes at være opnaaet Enighed med den forrige Regering. Dernæst har Folketinget nu for 3die Gang sendt dette Kompromisforslag, der ingenlunde tilfredsstiller Folketingets Ønsker med Hensyn til en Toldreform, op til Landstinget.

Men hvorledes er nu Landstingets Stilling i dette Øjeblik over for de ovennævnte Krav? Uden her at komme ind paa de foregaaende Mars Toldforhandlinger skal blot anføres, at nærværende Erklæring fra Udvalgets Flertal indeholder tilstrækkelig klare Vidnesbyrd i saa Henseende.

Til Trods for Flertallets Forslag om Nedsættelser ikke blot paa almindelige Forbrugsgenstande og særlig paa Naar- og Hjelpestoffer for Industrien, men ogsaa paa adskillige Beshyttelsesafgifter, saa bliver dog det samlede Resultat af Flertallets Forslag i Forbindelse med dets Forslag om en forhøjet Brændevinsafgift ifølge dets egne Tal følgende:

1) Der bliver ikke Nedgang, men derimod Opgang af $1\frac{1}{2}$ à 3 Mill. Kr. i den samlede Forbrugsbekæftning.

2) Flertallet har paa en Række af Beshyttelsesafgifter foreslaaet Forhøjelser, saaledes at det samlede Resultat heller ikke her bliver Nedgang, men derimod en betydelig Forhøjelse af den nuværende Toldbeshyttelse.

For en saadan Toldlov forlanger Flertallet Kompensation, skønt der intet er at kompensere. Og denne „Kompensation“ skal i særlig Grad lægges paa den mindre bemlede Del af Befolkningen gennem en forhøjet Brændevinsafgift.

Mindretallet erkender ligesom Folketinget, at der samtidig med en Toldreform, der som Helhed indeholder betydelig Nedgang, maa anvises Statskassens Erstatning for en væsentlig Del af en saadan Nedgang. Men dette Spørgsmaal ligger ikke alvorligt for, saa længe der ikke i det væsentlige er Enighed om selve Toldloven. At man desuagtet med særlig Styrke stiller Afgørelsen af en bestemt Kompensation i Forgrunden, kan kun virke hemmende og forstyrrende for Opnaaelsen af et lykkeligt Resultat af Forhandlingen om selve Toldloven.

I øvrigt skal Mindretallet paa Sagens nuværende Trin indskrænke sig til at anbefale Folketingets Forslag og indtrængende tilraade Forskættelse af Forhandlingerne, idet Mindretallet gaar ud fra, at en saadan Forhandling i første Række maatte gaa ud paa at opnaa et Resultat angaaende selve Toldloven, og dernæst at forsøge, om Lovgivningsmagten kan enes om „delvis at skadesløsholde Finanserne ved at forhøje andre Skatter eller indføre ny“, eller hvis dette ikke kan naas, da at prøve „hvorvidt der kan opnaas Forstaaelse om saadanne Ændringer i selve Folketingets Toldlovsforslag, at Indtægts- tabet nedbringes til en passende Størrelse“.

Idet Mindretallet i øvrigt forbeholder sig videre Nedgørelse af sin Stilling under den mundtlige Forhandling i Salen, skal det sluttelig anbefale, at der stemmes imod den af Flertallet foreslaaede Dagsorden.

Et andet Mindretal (Sørg. Pedersen) kan kun beklage, at Folketingets Flertal i Modsetning til den af det tidligere fulgte Fremgangsmaade har fremdraget Brændevinsloven til absolut Forkættelse og derved søgt at forhindre, at der ved en endelig Forhandling mellem Tingene om den hele Skattereform kunde opnaas Enighed om delvis at erstatte Nedsættelser paa Toldloven med en mindre Forhøjelse af Brændevinsstaten.